

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięczna na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaconych za darmo, dla ćwierrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane off miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepiowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

Zaproszenie do przedpłaty na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:	
rocznie	12 zł.
półrocznie	6 „
ćwierrocznie	3 „
miesięcznie	1 „
z przesyłką pocztową:	
rocznie	16 zł.
półrocznie	8 „
ćwierrocznie	4 „
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1872 wychodzi przy „Gazecie Lwowskiej“ w miejsce wydawanego przez lat kilkanaście „Dodatku tygodniowego“, „Dodatek miesięczny“, pismo poświęcone historii, ekonomii społecznej i statystyce krajowej. Każdy zeszyt miesięczny obejmuje cztery arkusze ścisłego druku w wielkiej Sze, cztery zaś takie zeszyty stanowią będa 1 tom, tak, iż rocznik cały składać się będzie z trzech tomów.

Prenumeratorowie „Gazety Lwowskiej“ roczni i półroczni odbierać będą „Dodatek miesięczny“ bezpłatnie, prenumeratorowie kwartalni i miesięczni na żądanie: pierwsi za dopłatą 50 c. ćwierrocznie, drudzy za dopłatą 20 c. miesięcznie.

Osobna zaś prenumerata na „Dodatek miesięczny“ za rok cały wynosi 3 złr. w. a.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 29 now. 370 st.

Gazetę ćwierrocznie: od 1. stycznia — 1go kwietnia — 1. lipca i 1. października każdego roku, miesięcznie: od 1go każdego miesiąca. Przedpłata (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym.

Część urzędowa.

Obwieszczenie

c. k. ministerstwa handlu względem wprowadzenia w życie zrewidowanej taryfy cła od przywozu dla austriacko-węgierskiego handlu w Turcyi.

Ułożona w związku z austriacko-tureckim traktatem handlowym z 22. maja 1862 (Dz. u p. N. 42) i w wykonaniu artykułu XXI tegoż traktatu taryfa cłowa dla austriackiego handlu w państwie tureckim z roku 1862 została po poprzednim wypowiedzeniu w myśl traktatu zrewidowaną przez specjalną komisję dla o znaczenia wartości szacunkowych towarów a następnie przez obie strony zatwierdzoną.

Zrewidowana turecka taryfa cłowa obowiązująca zaczyna od 15. czerwca 1872 i ważną jest tymczasowo do 15. marca 1877. Taryfa ta jest obowiązująca we wszystkich krajach tureckiego państwa, w których obowiązywała dotychczasowa taryfa.

Podane w tej ostatniej taryfie wartości szacunkowe tureckich artykułów wywozu nie uległy rewizji i stanowią także w czasie, gdy obowiązująca będzie zrewidowana taryfa, podstawę wymiaru 10% cła przy wywozie.

Zarządzono co potrzeba w celu wydrukowania potrzebnej dla władz i stanu kupieckiego ilości egzemplarzy *).

Wiedeń, 13. czerwca 1872.

Banhaus mp.

*) Uwaga. Egzemplarze tej zrewidowanej taryfy cłowej w języku niemieckim, węgierskim, włoskim i tureckim być można w kantorze c. k. drukarni państwowej tudzież w c. k. poselstwie w Konstantynopolu i w konsulatach innych miejsc państwa tureckiego a wreszcie u c. k. władzy morskiej w Tryeście.

Podług doniesienia c. k. starosty w Zbarażu z dnia 11. b. m. L. 2504. zapadło od dnia 2go do 8go b. m. w Bogdanówce na cholere 33 osób, z tych oraz z pozostałych na dnia 2go b. m. 13 chorych wyzdrowiało 15 umarło 5 a 26 pozostało w dalszem leczeniu

Co się podaje do powszechnej wiadomości z tym

dodatkiem, że dotąd w żadnej innej miejscowości Galicyi cholera się nie pojawiła.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 18go czerwca 1872 r.

Do 15. czerwca r. b. sprawdzono wybuch księgosuszu w Lisiecznikach i w Nowosiółce kostnikowej powiatu Zaleszczyckiego, i w Żukowie powiatu Brzeżańskiego, ustała zaś ta zaraza w Juriampolu, Holihradach i w Szuparce powiatu Zaleszczyckiego.

Obecnie zaraza panuje w 6 miejscowościach powiatu Zaleszczyckiego i w jednej miejscowości powiatu Tlumackiego, Borszczowskiego, Przemysłańskiego i Brzeżańskiego, gdzie pomiędzy 3188 sztukami bydła rogatego w 57 zagrodach 62 padło, zaś 253 chorych i 368 podejrzanych o zarazę zabito.

Oprócz tego w 4 wywymienionych miejscowościach padło 20 sztuk owiec a 138 chorych, i 277 podejrzanych zabito.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 18. czerwca 1872 r.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Czterdzieste ósme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 19. bm.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg, bar. Lasser, dr. Stremayr, dr. Glaser, dr. Banhaus, Chlumceky, pułkownik Horst.

Po odczytaniu i pzyjęciu protokołu z poprzedniego posiedzenia deputowany Tomaszczuk interpelował Jego Excelencyi ministra obrony krajowej, jakie powody skłoniły rząd do robienia różnicy pomiędzy kandydatami teologii katolickiego a gr. kat. i gr. or. obrządku przy wykonaniu §. 25. ustawy wojskowej i czy rząd zamierza wobec powyższego paragrafu ustawy wojskowej postawić na równi kandydatów wszystkich trzech obrządków.

Następnie interpelował deputowany Poklukar ministerstwo w sprawie szybszego załatwienia sprawy służebnictw leśnych w górnej Krainie.

Pierwszym punktem porządku dziennego było drugie czytanie ustawy o pokryciu potrzeby koni przy mobilizacji stałego wojska i milicyi krajowej.

Sprawozdawca Seidl podniósł w krótkiej mowie różnice zachodzące pomiędzy przedłożeniem rządowym a wnioskami komisji.

§§. 1—11. przyjęto zgodnie z wnioskami komisji. §. 12. stanowi, że gminy okręgu rekrutacyjnego dla omińczenia przymusowego dostarczenia przypadającej na nie ilości koni mogą dobrowolnie uczynić zadość temu obowiązki. Dr. Grocholski wyraził obawę, że w skutek tego jedna z gmin ulegając większości reszty gmin mogłaby być zniewoloną do dobrowolnego dostarczenia koni za cały okręg. Jego Excelencya minister obrony krajowej oświadczył, że postanowienia §. 12. zawisłe są od warunku dobrowolnego porozumienia wszystkich gmin jednego okręgu. Po tem oświadczeniu przyjęła izba §. 12. i 13. według wniosku komisji.

Przy §. 13 oświadczył dr. Rechbauer, że zgadza się zupełnie na ustawę ale zwrócić musi przytem uwagę na tę okoliczność, że sprawy wojskowe są wspólnymi dla obu części monarchii. Niniejsza ustawa powinna zatem dopiero wtedy wejść w życie, gdy i w Węgrzech podobna ustawa w drodze konstytucyjnej uchwaloną zostanie. Mowca wniósł nowy paragraf odpowiadający tej uwadze.

Jego Excelencya minister obrony krajowej oświadczył, że rząd zgadza się na zdanie poprzedniego mowcy i nie sprzeciwia się wnioskowi, chociaż uważa go za zbyt czyny.

Wniosek dr. Rechbauera został przyjęty a następnie przyjęła izba deputowanych całą ustawę w trzecim czytaniu jednogłośnie.

Dr. Klier zdawał w imieniu komisji skarbowej sprawę o petycji towarzystwa „Concordia“ w sprawie zniesienia stempli od inseratów i dzienników. Komisja postawiła wniosek wydania ustawy o zniesieniu stempla od inseratów począwszy od 1. stycznia 1873.

Dep. Kuh wskazał na fakt, że Austria jest jedy-

nem państwem, w którym dotąd jeszcze stempel za inseraty opłacany być musi. Stempel ten zniesiony już został nawet w Rosyi.

Jego Excelencya minister skarbu oświadczył, że przed zaprowadzeniem zupełnej równowagi w budżecie zamknięcie jednego ze źródeł dochodu byłoby krokiem niestosownym. Mowca oświadczył, że nie jest zwolennikiem dochodów państwa tego rodzaju i sprzeciwiałby się bardzo wnioskowi zaprowadzenia opłaty stempłowej za inseraty ale za zniesieniem stempla w chwili obecnej przemawiać nie może z podanego powyżej powodu. Jego Excelencya minister skarbu uznał konieczność rewizji przepisów o stemplach za inseraty i przyrzekł izbie, że w jesieni rząd zajmie się uregulowaniem tej sprawy w drodze ustawodawczej. Przy głosowaniu izba uchyliła projekt ustawy przyjmując natomiast następującą rezolucję: „Wzywa się rząd, ażeby przy rewizji ustawy o stemplach i należytościach najdokładniej zbadał kwestyę zniesienia stempla od dzienników.“

W sprawie wniosku dep. Mayerhofera o zaradzeniu brakowi pomieszkań uchwaliła izba rezolucję, w której wzywa rząd, ażeby zastanowił się nad środkami zaradzenia złemu w drodze ustawodawczej a mianowicie ażeby zbadał, w jakim kierunku, stopniu i pod jakimi warunkami nowe budynki, domy przebudowane i dobudowane uwolnione być mogą od podatków, przy czem głównie zwrócić należy uwagę na potrzebę mniejszych pomieszkań.

Na tem skończyło się posiedzenie.

Berlin. Do „Köln. Ztg.“ piszą z Berlina pod duiem 16. b. m.: Dziś odbyło się pod przewodnictwem ministra Delbrück plenarne posiedzenie rady związkowej. Najprzód wzięto do wiadomości uchwały parlamentu dotyczące ustawy o urzędnikach państwowych, przedłużenia dyktatury w Alzacyi i Lotaryngii, kontroli administracyi państwowej, memoriałów o zarazie bydła i przeprowadzenia ustaw o potrzebie pieniędzy do prowadzenia wojny. Następnie odczytano na radzie sprawozdanie o wsparciu dla wydawnictwa dzieła „Monumenta Germaniae historica“ i sprawozdanie komisji o zaprowadzeniu niemieckich ustaw wojskowych w Alzacyi i Lotaryngii. — Parlament niemiecki uchwalił tego samego dnia w drugim czytaniu ustawę o Jezuitach. Ustawa ta przyjęta 183 głosami przeciw 101 tak opiewa:

§ 1. Zakon Jezuitów, pokrewne z nim zakony i kongregacye zakonne nie mogą się znajdować w obrębie państwa niemieckiego. Zakładanie zakonu Jezuitów zakazuje się. Istniejące zakony Jezuitów mają być w czasie przez radę związkową oznaczyć się mającym zniesione. § 2. Członkowie zakonu Jezuitów, pokrewnego mu zakonu lub zakonnych kongregacyi mogą być, jeżeli są cudzoziemcami, wydalenii z państwa niemieckiego, jeżeli zaś są krajowcami, może im być pobyt w pewnych miejscowościach zakazany; albo też może im być miejsce pobytu wskazane. § 3. Potrzebne do przeprowadzenia i wykonania obecnej ustawy rozporządzenia wyda rada związkowa.

Paryż. Zgromadzenie narodowe francuskie uczyniwszy dla Thiersa ustępstwo pod względem pięcioletniej służby pod chorągwią, aby Francya miała wczesnie armię gotową do boju, zresztą uchwała dalsze artykuły prawa reorganizacyi armii w duchu ogólnego obowiązku służby wojskowej. Zgodnie z wnioskami komisji przyjęty został artykuł znoszący zastępstwa; przy czem izba odrzuciła wszelkie poprawki, które miały na celu utrzymanie zastępstw w formie podstawień i zamian polegających na tem, że żołnierze obowiązani służyć pół roku mogą zastępować tych, którzy są do służby pięcioletniej obowiązani. Thiers sprzyjał takim zamianom, nie chciał jednak ich bronić, i z jego polecenia minister wojny oświadczył w izbie, że rząd zgadza się na bezwzględne zniesienie zastępstw. W ogóle przeto zasada powszechnego obowiązku służby wojskowej utrzymana zostanie, i pod tym względem zarówno opinia publiczna kraju jak i wszystkie stronnictwa izby są zgodne. Jeden z dzienników wyraża następujące trafne uwagi o moralnej stronie tej ważnej reformy:

„Zaraz po skończonej wojnie opinia publiczna z wielką stanowczością oświadczyła się za dwiema reformami; za nauczaniem przymusowem i za powszechnym

obowiązkiem służby wojskowej. Pod ostatnim względem jednomyślność jest jeszcze większą niż pod pierwszym, stronnictwo klerykalne bowiem z nieufnością patrzy na nauczanie przymusowe, a należy do najgorliwszych obrońców ogólnej służby wojskowej. Ten ruch opinii cieszyć winien wszystkich, co szczerze Francję kochają, gdyż ma źródło w uczciwym żądaniu odrodzenia. Bezstronność uznać też nakazuje, że Francuzi z mężką stanowczością i rezygnacją przyjęli smutne nauki bolesnych doświadczeń nabytych w ostatniej wojnie. Przed tą wojną tylko stronnictwo republikańskie i demokratyczne żądało uzbrojenia narodu, a i jemu nie tyle chodziło o wychowanie wojskowe mieszkańców dla obrony ojczyzny, ile o oręż przeciw cesarskiemu rządowi.

Dziś wszyscy czują, jak niesprawiedliwe, demoralizujące i zgubne były zastępstwa w służbie wojskowej; republikanie też pojęli, że instytucja gwardii narodowej była organizacją ciągłych rozruchów w kraju, i że tylko prawdziwa służba wojskowa ze swoją surowością i karnością, umartwieniami i trudami zastosowana do całego narodu, wróci mu prawdziwą mężkość, poczucie powinności i poświęcenia dla kraju. Nigdy jeszcze Francja nie okazała tyle jednomyślności w kwestyi politycznej; jedyny wyjątek stanowią ci ludzie, co się podają za umiarkowanych, a w rzeczy samej są samolubami, jednymi z owych, których przed 30 laty nazywano „zadowolonymi“, i którzy dziś wzdychają do dawnych instytucji, chociaż tego otwarcie wyznać nie śmia; resztą wszyscy zgodnie żądają ogólnego obowiązku służby wojskowej.

„Idźmy do przeróżnych towarzystw, od salonów przedmieścia St. Germain do szynkowni dzielnicy Montfétard, a wszędy usłyszymy pochwały dla przedziwnego porządku wojsk pruskich dla surowej ich karności, dla sprawiedliwości dowódców a posłuszeństwa żołnierzy. Niekiedy nawet z przesadą chwalą obywatelskie cnoty żołnierzy niemieckich, a nawet demokratyczny charakter owej organizacji, w której synowie najzamożniejszych mieszczan służą pod komendą podoficerów z prostego gminu. Naród francuski często niesprawiedliwy w sądzie o Niemcach wpada w drugą ostateczność, i nad wszelką słusność wysławia dobrodziejstwa ich organizacji wojskowej, a czyniąc tak, nie tyle mu chodzi o względy militarne, ile o moralne. Francuzi poznali narzeczcie, jak niesprawiedliwym był ów podatek krwi nakładany na ubogich z wyłączeniem bogatych. Ze wstydem patrzyli na zdrożności, do jakich za czasów napoleońskich próżniactwo koszarowego życia doprowadzało żołnierzy francuskich; teraz chcą, by pułk był szkołą mężkich cnót narodu, i żeby zawód oficerów nie był już jak dawniej schronieniem dla ograniczonych i zrujnowanych synów rodzin wyższego stanu, lecz żeby był prawdziwym zawodem naukowym, w którym pracowitość i zdolności są nieodzownie potrzebnymi. Wszyscy młodzi Francuzi mają się poczuwać do jednakowych obowiązków względem ojczyzny; wszyscy mają się uczyć posłuszeństwa dla prawa i szacunku dla przełożonych, dwóch cnót, które dotychczas charakterowi francuskiemu obce, jedynie wrócić mogą Francuzom pojęcie o państwie, od dawna prawie zupełnie stracone.

— Kilka dzienników paryskich przytacza z powodu obrad zgromadzenia narodowego nad ustawą wojskową następujące wieszczce słowa Mirabeau'a wypowiedziane w tajnym jego sprawozdaniu o gabinecie berlińskim w r. 1789: „Jeżeli Niemcy połączone zostaną pod berłem pruskim, w takim razie źle wyjdzie na tem Francja. Naród francuski jest bezwątpienia bardzo walecznym; posiada on dużo ambicji wojskowej i polot prawdziwego ducha wojowniczego, lecz nie da się zaprzeczyć, iż Niemcy są więcej niż my narodem wojowniczym; Francuzi są czynniejsi, gwałtowniejsi, natomiast zbywa im na spokoju, karności i porządku, co we wojnie za wszystko stanie..

— Dziennik paryski „Siècle“ donosi, iż minister sprawiedliwości Dufaure rozstrzygnął w ostatnich czasach spór, który był powstał między radą stanu w Genewie a prokuratorem republiki francuskiej w Annecy. Prokurator zażądał był od władz szwajcarskich wydania dwóch Francuzów, którzy po popełnieniu zbrodni oszustwa zbiegli do Szwajcaryi. Rada stanu zgodziła się na to pod warunkiem, iż zbiegli pociągnięci będą do odpowiedzialności przez władze francuskie tylko za zbrodnię oszustwa. Sąd policyjny poprawczej wysłuchał obwinionych i skazał jednego na trzy miesiące więzienia, drugiego zaś wydał za dezercję władzom wojskowym.

Natychmiast zaprotestował prezydent departamentu policyjny w Genewie Girod przeciw temu ostatniemu wyrokowi francuskiej policyjnej poprawczej i zażądał, ażeby tego drugiego zbiega odstawiono do granicy szwajcarskiej. Jeneralny prokurator republiki francuskiej Chambery odniósł się z tą kwestją do ministra sprawiedliwości, który tę sprawę rozstrzygnął zgodnie z życzeniem Giroda.

— W tych dniach ukaze się pierwszy tom zbiorów dyplomatycznych do wojny 1870—71, odnoszących się dokumentów. Nowy tom papierów i korespondencji rodziny cesarskiej, jaki co dopiero opuścił prasę, zawiera li tylko dokumenta, ściągające się do wyprawy meksykańskiej.

Madryt. Zmiana ministerstwa w Hiszpanii wywołała radośne manifestacje w Madrycie, którego hasłem dziś jest: „Niech żyje gabinet radykalny, niech żyje gabinet oszczędności!“ Nowy firmodawca tegoż gabinetu Zorilla przybył już do Madrytu, gdzie witany radośnymi okrzykami zgromadzonego ludu oświadczył, że pójdzie drogą wolności i swobody. Większość obu Izb oświadczyła się na korzyść nowego ministerstwa, bo w Hiszpanii, owej krainie niespodzianek, nie należy do rzeczy nadzwyczajnych, iż jedna i ta sama reprezentacja narodowa w przeciągu jednego miesiąca trzem różnym przyklaskuje gabinetom. Wołano naprzód: „Niech żyje Sagasta“ — upadł Sagasta, dano wotum ufności marszałkowi Serrano, a gdy i ten zmuszonym był się usunąć, powitano z równą radością radykalny gabinet Zorilli. Ustupujący Serrano oświadczył, że zażądał dymisji z powodu, iż król nie chciał użyć swej sankcji do czasowego zawieszenia praw konstytucyjnych. Mimo tego kortezy zostaną rozwiązane przynajmniej dla zachowania jakiej takiej przyzwoitości, i rozpisane nowe wybory.

Kronika.

(Wykaz ukaranych fiaków i dorożkarzy we Lwowie.) Ces. król. Dyrekcja policyjnej ukarała jako sąd i w własnym zakresie działania w pierwszej połowie bm.: fiakra l. 22 i dorożkarzy l. 2, 9, 74, 75, 84, 90, 94, 95, 97, 123, 154, 219 i 230 za nieostrożną jazdę, dorożkarzy l. 185 i 219 za nieprzedstawienie w policyi woźniców, fiaków l. 3, 21, 22, 23, 44, 50 i dorożkarzy l. 148, 157, 175, 180, 188, 230 i 236 za pozostawienie koni i powozów bez dozoru, dorożkarzy l. 8, 72, 94, 101, 146 i 208 za nieporządek jazdy, fiakra l. 26 za niezachowanie wyznaczonego stanowiska, dorożkarzy l. 29, 57, 132, 177 i 229 za stanowisko zakazane, dorożkarza l. 146 za dręczenie konia, dorożkarzy l. 8, 34, 67, 122, 146 i 162 za opilstwo i burdę, dorożkarza l. 151 za brak taksy, dorożkarzy l. 148, 157 i 230 za zanieczyszczenie placu karmą koni, dorożkarzy l. 152 i 242 za utrzymywanie złych dorożek w ruchu, dorożkarza l. 239 za użycie dwóch powozów tą samą liczbą oznaczonych, dorożkarza l. 43 i 150 za opór przeciw zarządzeniu urzędowemu, dorożkarza l. 158 za złe oliczbowanie dorożki, dorożkarzy l. 106 i 199 za znieważenie przechodni, fiaków l. 5, 9, 46 i dorożkarzy l. 8, 20, 24, 42, 72, 84, 122, 125, 141, 208 209 i 240 za odmówienie jazdy, dorożkarzy l. 14 i 239 za niedotrzymanie umówionej jazdy, dorożkarza l. 103 za samowolną grabież, dorożkarzy l. 83 i 189 za zatrzymanie rzeczy przez gości w dorożce zapomnianych i dorożkarzy l. 6, 8, 10, 34, 47, 58, 82, 128, 153, 168 i 239 za przekroczenie taksy. Sądowi celem ukarania odstawiono: dorożkarzy l. 40 i 186 za nieostrożną jazdę i uszkodzenie przechodnia, dorożkarza l. 12 za złośliwe uszkodzenie cudzej własności — i dorożkarza l. 235 za sprzeniewierzenie.

(Wybór uzupełniający) dwóch członków do rady powiatowej w Myślenicach z grupy większych posiadłości odbędzie się 15. lipca br.

Wybory odbędą się w mieście powiatowym; o godzinie i miejscu wyborów zawiadomieni zostaną wyborcy kartami legitymacyjnymi.

Wybór uzupełniający jednego członka husiatyńskiej rady powiatowej z kuryi gmin wiejskich odbył się 11. bm. Wybrany został włościanin Stefan Bohonos.

(Sprostowanie.) W spisie składek na pogorzalców miasta Chyrowa podanym w Gazecie lwowskiej z 17. bm. wydrukowano mylnie że od towarzystwa majówki staromiejskiej wpłynęło na ten cel 20 złr; towarzystwo to bowiem złożyło 30 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

O D E Z W A

(Komitetu Towarzystwa gosp. galic. do wszystkich gospodarzy kraju w sprawie premiowania gospodarstw wzorowych.)

W skutek starań Komitetu Towarzystwa gosp. galic. wyznaczyło Ministerstwo rolnictwa subwencję w kwocie 25000 złr., corocznie przez lat cztery wypłacać się mającą, na cele premiowania tak gospodarstw w całości swej wzorowych, jak i pojedynczych wzorowo prowadzonych gałęzi gospodarstwa wiejskiego.

Komitet starając się o wprowadzenie w życie tej nowej instytucji, wychodził z zasady, że wystawy, jakkolwiek użyteczne, pouczające i zachęcające, jednakowoż nie wystarczają do ocenienia i wynagrodzenia wszystkich zasług na polu gospodarskim położonych. Nie dają one bowiem sposobności do okazania wzorowej organizacji gospodarstw całych, i — zbyt często — nie dają w okazach wystawionych wiernego obrazu całości odnośnej gałęzi.

A jednakże harmonijny układ gospodarstwa, w którym wszystko jest obmyślane i do miejscowych warunków zastosowane; gdzie wszystkie gałęzie wzajemnie się wspierają, a całość najwyższym, trwale osiągnąć się

dającym dochodem wynagradza rozum i pracę gospodarza, oto przedmiot, który najbardziej ze wszystkich innych na wyszczególnienie zasługuje.

Toż samo i na większy rozmiar, a wzorowo prowadzone specjalne gałęzie gospodarstwa, chociaż w pojedynczych swych okazach może mniej doskonałe od tych, które na wystawach medale biorą, niemniej jednak od nich nagrody są godne.

Także melioracje rozleglejsze jak n. p. kultura łąk, osuszania, praktyczne użycie maszyn, kultura lasowa i t. p. nie znachodziły dotąd na wystawach pola do popisu, ani też zaszczycone być mogły nagrodą.

Aby tym przeto bardzo dotkliwym brakiem zaradzić; postarał się Komitet o zasiłek, któryby dozwolił wprowadzić w życie premiowanie:

A. Większych gospodarstw wzorowych w swej całości.

B. Pojedynczych wzorowo prowadzonych gałęzi gospodarstwa, jakoteż i ulepszeń szczęśliwie dokonanych.

C. Całkowitych wzorowych gospodarstw włościańskich.

Blizsze postanowienia, co do ilości i wysokości premii, jak również i warunki ubiegania się o nagrody i sposób osądzenia i przyznawania takowych, zawierają: Regulamin i Instrukcja dla Sędziów — których jak największe rozpowszechnienie Komitetu zadaniem będzie. Niniejsza cdezwa ma tylko na celu zawiadomić gospodarzy o tem nowem zaprowadzeniu, a zarazem zachęcić ich do wzięcia w niem udziału, bo tylko powszechnym udziałem wsparte instytucje mogą przynieść prawdziwą korzyść krajowi.

Wzorem do wprowadzenia w życie tego rodzaju premiowania były Komitetowi istniejące we Francji „konkurs regionalne“, o których wyraziło się sprawozdanie ministerjalne z r. 1862:

„Urządzenie to jest bodźcem do najważniejszych ulepszeń w gospodarstwach, a ulepszenia te rozpuśczone we wszystkich okolicach kraju, już dziś sowe przynoszą owoce. Mężowie postępu nie sami już tylko naprzód kroczą, gdyż nadzieja bycia wpisany do „złotej księgi“ rolnictwa, przysporzyła im współzawodników i naśladowców. Wpływ ten dobroczynny przyczynia się do rozszerzenia ulepszonych metod gospodarstwa, pobudza do skrzętniejszej i umiejętniejszej uprawy, do ulepszenia inwentarzy, do lepszego obchodzenia się z nawozem, do wprowadzenia dokładnej rachunkowości, a kapitały chętniej zwracają się do zawodu, który w równej mierze zysk i zaszczyty przynosi.“

Przeświadczenie to o użyteczności regionalnych konkursów we Francji tak się ugruntowało, że dziś po tylu klęskach, pierwszym krokiem ministra rolnictwa było, wprowadzić je w życie na nowo, a postanowienie to ogólnie z zadowoleniem przyjętem zostało.

Miejmy nadzieję, że u nas bodaj w małej części nowe to zaprowadzenie również korzystny wpływ wywrze, ale do tego — jak już wspomnieliśmy — potrzeba, aby ta instytucja obudziła powszechne, żywe zajęcie, i zachęciła do udziału.

Z Rady Komitetu c. k. Towarzystwa gosp. gal.

Lwów dnia 3. czerwca 1872.

Prezes:

Sekretarz:

S. Smarzewski.

J. Grelinger-Greliński.

PROGRAM

wystawy rolniczo-przemysłowej w Husiatynie, urządzonej staraniem „Oddziału Towarzystwa gospodarskiego“ połączonej z losowaniem.

Od dwóch lat zamierzona wystawa rolniczo-przemysłowa w powiatowym i nadgranicznym miasteczku Husiatynie, z powodu udzielonej przez W. c. k. Ministerstwo rolnictwa subwencji, w roku bieżącym dopiero przyjdzie do skutku, urządzone staraniem Oddziału Towarzystwa gospodarskiego w Husiatynie, której program stanowi się jak następuje:

§. 1. Wystawa zacznie się dnia 17. września i trwać będzie dni pięć, tj. do dnia 21. września.

§. 2. Wszyscy gospodarze rolni i leśni, jakoteż przemysłowcy, chcąc brać udział w tej wystawie, winni będą zgłosić się ze swojemi okazami do komitetu wystawy pod adresem wskazanym w §. 24 najdalej do d. 1. września br.

§. 3. W zameldowaniach (§. 2.) należy wyszczególnić: a) przedmiot lub przedmioty; b) jego przeznaczenie i użyteczność; c) jego pochodzenie, materyał i wartość; d) ilość potrzebnej przestrzeni oznaczonej w sążniach kwadratowych, z dodatkiem — czyli pod gołem niebem lub pod dachem, a w takim razie z rozróżnieniem, czyli na ścianie lub na ziemi (§. 6.)

Wszystkie zaś przedmioty (z wyjątkiem żywego inwentarza) najdalej do dnia 12. września powinny

się już na miejscu wystawy znajdować. Zgłoszenia i przedmioty po terminie nadesłane uwzględnione nie będą. Dla żywego inwentarza oznacza się termin ostateczny dniem przed otwarciem wystawy.

§. 4. Wystawa ta dzielić się będzie na cztery główne działy:

I. Dział inwentarza.

W dziale tym mieścić się będą:

- Konie szlachetne i robocze, ogiery, klacze i młode wyżej lat dwóch
- Bydło rogate, buhaje, krowy, jałownik tudzież woły opasowe i robocze.
- Owce, barany, matki, jagnięta.
- Trzoda chlewna, knury, wieprze i lochy.
- Drób wszelkiego rodzaju i tp.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Ceny targowe w miesiącu maju 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Husiatyn		Kopyczyń		Przełęcz
	sz.	g.	sz.	g.	sz.
Mec pszenicy	3 50	4 50	3 20	4 50	3 92
" żyta	2 50	3 50	3 60	3 60	3 30
" jęczmienia	2 10	3 25	2 20	2 50	2 51
" owsa	2	2	1 70	1 90	1 90
" grochu	2 80	4 20	3 20	4	5 55
" hreczki	2 60	3 20	3 20	3 50	3 12
" kukurudzy	2 80	—	3 60	2 40	3 53
" ziemniaków	1 40	1 50	1	1 40	1 17
Catnar siana	13	12	8 80	6 40	10 5
Sąg drzewa twardego	—	8	5 80	4 50	6 10
" miękkiego	—	16	16	16	16
Funt mięsa wołowego	—	80	—	60	74
Miara wina	—	—	13	16	15
piwa	—	—	—	—	—
Robotnik z wiktem	—	45	60	40	35
bez wiktu	—	—	—	—	45

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Kraju“.

Peszt, 20. czerwca. W samym miesiącu wybrano Deaka 1100 głosami przeciw 130. Radość demonstracyjna. Deak przemówił do wyborców. W Budzie

i innych miastach wybór posłów częścią dokonany, częścią zapewniiony. W ogóle deakieści wszędzie zwyciężają.

Berlin, 20 czerwca Według depeszy urzędowej dwie korwety pruskie Vineta i Gazella zabrały rządowi wyspy Haiti dwie korwety z powodu, że rząd ten nie chciał zadośćuczynić pretensjom pewnego kupca niemieckiego.

Sejm niemiecki przyjął ustawę przeciw jezuitom 181 głosami przeciw 93; również wniosek Voelka względem zaprowadzenia obowiązkowych ślubów i metryk stanu cywilnego 151 głosami przeciw 100 w trzecim czytaniu. Późem prezydent Delbrück w imieniu cesarza ogłasza zamknięcie sejmku.

Rzym, 19. czerwca. „Osservatore“ ogłasza pismo papieża wystosowane do kardynała Antonellego Papież uzala się z powodu zamierzonego wniesienia w sejmie włoskim projektu do ustawy względem zniesienia korporacji duchownych w Rzymie. Zniesienie to zaszkodzi interesom kościoła i jest zamachem na międzynarodowe prawa całego świata katolickiego. Papież mówi o ciągłych użurpacjach w obec powagi papieżkiej, moralności i sprawiedliwości, w końcu dodaje: Mogliśmy uniknąć tego widoku, gdybyśmy byli szukali schronienia w obcych krajach. Jeżeli powody wielkiego znaczenia religijnego skłoniły nas na razie do zostania w Rzymie, stało się to, by świat się przekonał, jaki los kościołowi i papieżowi zgotowano.

Papież jest wolnym, lecz nie jest niezależnym, starcia obudwu władz są nieuniknione. W interesie sumień katolickich potrzeba, aby postanowienia papieża nieulegały żadnym wpływom.

Papież nie może pojąć, jak można mówić na serwo o pojednaniu się z rządem włoskim. Papież nie może się ugiąć przed przywłaszczycielami praw jego Rękoiemie dane przez rząd są złudne.

Papież poleca Antoneliemu, by zawiadomił o tem reprezentantów mocarstw obcych przy stolicy świętej i zaprotestował przeciw zamachom grożącym stolicy papieżkiej i katolicyzmowi.

Rządy nie mogą o tem zapomnieć, że papieztwo nietylko nie jest przeszkodą pokoju europejskiego albo wielkości i niezależności Włoch, lecz owszem zawsze było łącznikiem między ludami panującymi, środkowym punktem zgody i pokoju a co do Włoch prawdziwą ich wielkością, ochroną ich niepodległości, przedmurzem ich wolności.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20 czerwca 1872.

- Hotel Żorza: Pp. Hr. Dunin A., z Głębocza. — Br. Kalinowski W., z Knisiołowa. — Günther F., z Wiednia. — Warnowskiej J., c. r. pułkown., z Rosyi.
- Hotel europejski: Pp. Prayer F., ze Stanisławowa. — Szaszkiewicz E., z Nisburga. — Bönieng E., z Drezna.
- Hotel angielski: Pp. Ks. Sanguszko R., ze Sławuty. — Bogdaczewski K., z Warszawy. — Jaworski J., z Bączaki. — Lane P., z Sopuszyna. — Dr. Maramorosz K., adw., ze Stanisławowa.
- Hotel Langa: P. Dr. Chamaides, adw., z Przemyśla.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20 czerwca 1872.

- Pp. Hr. Dzieduszycki A., do Uhelna. — Łukasiewicz Franc., c. k. prezes sądowny, z Brzeżan. — Szepci J., c. k. notar., do Stanisławowa. — Cieniński Z., do Tarnopola. — Deyczkowski Gr., do Rosyi. — Kwiatkowski W., do Strzelisk. — Komarnicki J., do Magierowa. — Komar T., do Uscia. — Mańkowski M., na Podole. — Trzeciak H., do Dąbrówki.

T E A T R.

Dziś: pod artystyczną dyrekcją Bolesł. Ładnowskiego: 7. występ gościnny pani Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów Warszawskich: „Hamlet Królewicz Duński.“ Tragedya w 5ciu aktach W. Szekspira. Reżyser: p. Królikowski.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 11 m. 28 wieczór.	
" " " " " 5 " 5 rano.	" " " " " 5 " po połud.
Odch. ze Lwowa do Czerniowic o " 6 " 47 rano.	" " " " " 12 " 15 w połud.
" " " " " 11 " — wieczór.	" " do Brod. i Zloc. o " 6 " 27 rano.
" " " " " 12 " — w połud.	" " " " " 10 " — wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 5 m. 57 rano.	" " " " " 9 " 45 wieczór.
" " " " " 10 " 50 rano.	" " z Czerniowic " " 10 " 43 wieczór.
" " " " " 8 " 58 rano.	" " " " " 3 " 45 po połud.
" " " " " 3 " 45 po połud.	" " z Brodów i Zloczowa " " 10 " 58 wieczór.
" " " " " 4 " 18 rano.	" " " " " 4 " 3 popołud.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodza do Brodów i Zloczowa o g. 11 m. 32 w nocy.	" " " " " 12 " 26 w połud.
--	----------------------------

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu czerwcu 1872

Dnia	Barometer				Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgość powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła				Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^a	9 ^h	M.					
16	734.12	734.42	733.53	734.13	9.9	11.5	7.9	9.77	6.9	7.1	7.4	7.13	76	70	95	80.3	9	10	10	9.7	W 4	W 5	NW 4	—	6	8	—	6.88					

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Ukuteccn. sprzedazę	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placę	zadzaja
Złota austriackie				
D. 20. czerwca. Potudniowy.	—	—	245	246
Akt gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	164	165
" kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—
" banku hipot. galic. po 200 zł. z wypłatą 60% ex diwid.	—	—	166	167.50
" papiery czern. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	67	69
Listy zast. Tow. kred. gal. 50% w. a.	—	—	82.40	82.90
" Tow. kr. gal. 40% w. a.	—	—	75.25	75.75
Banku hip. gal.	—	—	89.50	90
Gal. zakł. kred. wieśc.	—	—	92.50	93.25
Oblig. indemn. gal.	—	—	77	77.50
" W. Ks. Krak.	—	—	—	—
" Księstwa Bukowiny	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 100%	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—
" II	—	—	—	—
" kolei lwow.-czerniow.	—	—	—	—
" I. Em.	—	—	—	—
" II	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	5.29	5.36
" cesarski	—	—	5.31	5.37
Napoleonod	—	—	8.90	8.98
Pół imparyal rosyjski	—	—	9	9.15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1.70	1.80
" papierowy	—	—	1.51 1/2	1.52 1/2
Bank. pol. za 100 zł pol.	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	1.65 1/2	1.67
Srebro	—	—	110	111.50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 czerwca 1872

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. (pien. towar.)

Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 50%	72.15	72.25
od kwietnia do października po 50%	72.15	72.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 50%	—	—

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 50%

Metaliuki po 4 1/2%	—	—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	339.	341.
" " " " 1839 piąta część losów	338.50	339.50
" " " " 1854 po 250 zł. 40%	96.50	97.
" " " " 1860 po 500 zł. 50%	104.40	104.70
" " " " 1860 po 100 zł. 50%	125.50	126.50
Pożyczka z r. 1864 (z premją) po 100 zł.	145.40	145.60
Renty Como po 42 fr. austr.	24.	25.

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 50% za 100 zł.

Czech	96.	97.
Bukowiny	76.	76.50
Galicji	77.	77.50
Nizszej Austrii	94.25	94.75
Siedmiogrodu	79.50	80.
Węgier	82.	82.50
Galic. pożyczka głodowa r. 1866 po 70%	—	—

2. Akcje.

Banku anglo-aust. na 200 zł. (20 funt. saterl.) z wypłatą 50%	325.50	326.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł.	342.90	343.10
Niz.-aust. tow. ziem. po 200 zł.	1005.	1015.
Galic. banka kraj. po 100 zł. w. a. 100%	—	—
Galic. banka hyp. po 200 zł. w. a. 100%	—	—
Banku narod. w. a.	849.	851.
Austr. tow. kraj. par. po 100 zł. w. a.	613.	614.
Kol. Gos. Austr. po 200 zł. m. k.	257.25	257.75
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2248	2252
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	245.	245.50
Lwowsko-czernow. kolej po 200 zł. w. a.	—	—
Tow. kolei żel. państw. po 200 zł. w. a. 500 fr.	957.	958.
Polud. kolei państw. po 200 zł. w. a. 500 fr.	183.	183.50
Spółka Morystawskiej a 200 zł.	—	—
Styryjska kawa. wyrobów szlacheznych po 200 zł.	—	—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towisz. kr. ziem. przezn. do losow. po 50% w srebrze	104.	104.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 40%	—	—
" " " " po 50%	—	83
Gal. banku hyp po 60%	89.60	89.90
Galicyski zakład kredytowy włościaniski po 80%	92.75	93.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 50%	92.50	92.75
Węgier. Towar. ziemskie po 3 1/2%	89.30	90.20

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.	92.25
" " " " w. a.	86.50	87.

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 50% w. a. 100 zł.	(za 100 zł.)
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji	103.90 104.20
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 60%	101.40 101.60
—	91.50 91.75

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	191.50 192.
Clarepo po 40 zł. m. k.	37.50 38.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. w. a.	100.75 101.25
Kegelwicha po 10 zł. m. k.	17.50 18.50
Pożyczka miasta Budy po 50 zł. w. a.	30.— 31.—
Paliego po 40 zł. m. k.	29.50 30.
Fundacya szpit. Arcyksiężna Rudolfa	14.75 15.25
Salma po 40 zł. m. k.	41.50 42.—
St. Geneis po 40 zł. m. k.	29.75 30.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.50 26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—
" " " " 50 zł. w. a.	58.— 58.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.— 24.—
Windischgrütza po 20 zł. m. k.	24. 24.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	93.85 94.—
Berlin za 100 tal.	—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	93.90 94.10
Hamburg za 100 M. B.	82.45 82.55
Londyn za 100 f. st.	112.— 112.—
Paryż za 100 fr.	43.80 43.85

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.36 1/2	5.37 1/2
" pol. wagi	5.38	5.39
Korona	—	—
20frankowa	—	—
Bochyński imparyal	8.93	8.93 1/2
Talar szwajcarski	—	—
Srebro	109.65	109.80

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20 czerwca.		zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	64	80
" " " " w srebrze	—	72	15
Losy z 1860 roku	—	104	50
Akcyje banku wiedeńskiego	—	852	—
" " " " kredytowego	—	343	40
Londyn 10 funtów sterlingów	—	112	15
Srebro	—	109	90
Napoleonod	—	8	95
Dukat	—	5	36

(1591 2-3)

Edikt.

Nr. 1314 Das f. f. Bezirksgericht Kenty gibt kund, daß die vom Teschner f. f. Kreisgerichte unterm 25. März 1872 Z. 2395 zur Hereinbringung der Forderung der Frau Anna Zimmerspitz pr. 360 fl. öst. W. f. N. G. bewilligte executive Feilbietung der in Kenty gelegenen laut Hauptbuch Kenty Tom. IV. pag. 112. und folgende n. 3, 4, 5 haer. den Eheleuten Anton und Anna Baczakiewicz gehörigen Grundstücke, und zwar: a) des Anton Baczakiewicz sub Nr. top. 655/810 656/813 658/818 712/919 719 922 684/863 pr. 3 Foch 3564/6 Duadr. Kl., b) der Anna Baczakiewicz sub Nr. top. 655/810 656/813 658/818 pr. 1 Foch 2224/6 D. Kl. c) des Anton und Anna Baczakiewicz sub Nr. top. 655/810 656/813 658/818 pr. 1 Foch 2224/6 D. Klfr. beim hiesigen f. f. Bezirksgerichte, in zwei Termnen, d. i. am 6. August 1872 und am 6. September 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

1. Den Ausrufspreis der obigen Realobjecte bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswert von 2136 fl. 30 kr. öst. Währ., unter welchem die obigen Realobjecte bei den ersten zwei Licitationsterminen nicht werden veräußert werden.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet zu Händen der Feilbietungscommission vor der Feilbietung ein Vadium im Betrage von 214 fl. öst. W. im Baaren oder in f. f. Staatsschuldverschreibungen oder Pfandbriefen der galiz. Börsen-Creditanstalt nach dem aus der Gazeta Lwowska ersichtlichen letzten Wiener Tagescourse zu erlegen.

3. Der Grundbucheauszug und das Schätzungsprotokoll, so wie die Feilbietungsbedingungen können hiergerichts der Ausweis der Steuern beim f. f. Steueramte in Biata oder der Stadtkasse in Kenty eingesehen werden.

4. Von dieser Feilbietung werden die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, die unbekanntem hingegen, dann diejenigen, welche nach dem 14. März 1872 an die Gewähr obiger Realität gelangen sollten, oder denen der Feilbietungsbescheid rechtzeitig nicht zugestellt werden konnte, zu Händen des für dieselben vom Teschner Kreisgerichte ernannten Curators Hrn. Advocaten Dr. Daniel in Biata mit der Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Eisenberg in Biata und durch dieses Edict verständigt.

Vom f. f. Bezirksgerichte.

Kenty, am 11. Mai 1872.

(1592 2-3)

Edikt.

Nr. 1315. Das f. f. Bezirksgericht Kenty gibt kund, daß die vom Teschner f. f. Kreisgerichte unterm 20. März 1872 Z. 2396 zur Hereinbringung der Forderung der Frau Anna Zimmerspitz pr. 100 fl. österr. Währ. f. N. G. bewilligte executive Feilbietung der in Kenty gelegenen, laut Hauptbuch Kenty Tom. IV. pag. 112 und folgende n. 3, 4, 5, haer. den Eheleuten Anton und Anna Baczakiewicz gehörigen Grundstücke, und zwar: a) des Anton Baczakiewicz sub Nr. top. 655/810 656/813 658/818 712/919 719/922 684/863 pr. 3 Foch 3564/6 D. Kl., b) der Anna Baczakiewicz sub Nr. top. 655/810 656/813 658/818 pr. 1 Foch 2224/6 D. Klfr., c) des Anton und Anna Baczakiewicz sub Nr. top. 655/810 656/813 658/818 pr. 1 Foch 2224/6 D. Klfr. beim hiesigen f. f. Bezirksgerichte in zwei Termnen, d. i. am 6. August 1872, und am 6. September 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

1. Der Ausrufspreis der obigen Realobjecte bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswert von 2136 fl. 30 kr. öst. W., unter welchem die obigen Realobjecte bei den ersten zwei Licitationsterminen nicht werden veräußert werden.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, zu Händen der Feilbietungscommission vor der Feilbietung ein Vadium im Betrage von 214 fl. öst. Währ., im Baaren oder in f. f. Staatsschuldverschreibungen oder Pfandbriefen der galizischen Boden-Creditanstalt nach dem aus der Gazeta Lwowska ersichtlichen letzten Wiener Tagescourse zu erlegen.

3. Der Grundbucheauszug, das Schätzungsprotokoll, so wie die Feilbietungsbedingungen können hiergerichts, der Ausweis der Steuern beim f. f. Steueramte in Biata oder der Staatscasse in Kenty eingesehen werden.

4. Von dieser Feilbietung werden die bekannten Gläubiger, zu eigenen Händen, die unbekanntem hingegen, dann diejenigen, welche nach dem 14. März 1872 an die Gewähr obiger Realität gelangen sollten, oder denen dieser Feilbietungsbescheid rechtzeitig nicht zugestellt werden konnte, zu Händen des für dieselben vom Teschner Kreisgerichte ernannten Curators Hrn. Advocaten Dr. Daniel in Biata, mit der Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Eisenberg in Biata und durch dieses Edict verständigt.

f. f. Bezirks-Gericht

Kenty, den 11. Mai 1872.

(1610 2-3)

Edikt.

Nr. 5497. Na dniu 13 czerwca 1871 wypowiedział adw. dr. Lobaczewski zastępowo pozwanej Konstancji hr. Lubieńskiej w sporze przeciw Motiowi Lieber o dopełnienie umowy kupna i sprzedaży 80 korcy żyta zpn.

Gdy miejsce pobytu pozwanej sądowi wiadomem nie jest, więc zawiadamia się ją o powyższem wypowiedzeniu niniejszym edyktem, ustanawia się dla niej na jej koszt kuratora w osobie adw. dr. Waygarta z zastępstwem adw. dr. Smutnego i wzywa się pozwaną, by ustanowionemu kuratorowi potrzebne do zastępstwa środki i dowody udzieliła, lub też innego pełnomocnika sądowi wymieniła.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemysł dnia 29 maja 1872.

(1611 2-3)

Edikt.

Nr. 6562. C. k. sąd obwodowy samborski podaje do wiadomości, że w Horodyszczu zmarł na dniu 17 lutego 1843 Stanisław Błazowski Andryjkowicz z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia z 15 lutego 1843.

Gdy miejsce pobytu onego córki Katarzyny z Błazowskich Skrzypek, do spadku po nim powołanej, — temuz sądowi nie jest wiadomem, przeto wzywa ją, aby w przeciągu jednego roku od daty edyktu w tymże

sądzie się zgłosiła i do spadku tego się oświadczyła, gdyż w przeciwnym razie spadek ten ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem adw. dr. Ehrlichem pertraktowanym zostanie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor dnia 28 maja 1872.

(1612 2-3)

Edykt.

Nr. 32025. C. k. sąd krajowy lwowski, jako handlowy zawiadamia niniejszem Eisiga Gross, z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Hirscha Lubingera przeciw niemu wniesiono nakaz zapłaty sumy 49 zlr. 30 kr. a. w. dnia 12 czerwca 1872 l. 32025 wydany został, dla niego kurator w osobie p. adw. dr. Manscha z zastępstwem p. adw. dr. Waldmana postanowiono, i temuż nakaz ten zapłaty doręczono, rzeczą więc jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 12 czerwca 1872.

(1613 2-3)

Odwołanie listu gończego.

Nr. 2802 kar. Józef Grabowski, przeciwko któremu pod dniem 13 kwietnia 1872 do l. 1636 celem pochwylenia i odstąpienia do tutejszego sądu listy gończe wydano — stawia się do sądu dobrowolnie.

Odpada zatem potrzeba aresztowania go.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz 1 czerwca 1872.

(1617 2-3)

Edykt.

Nr. 2266. C. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem że Józef Spisak włościanin z Radoczy orzeczeniem c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 4 czerwca 1872 l. 9937 na zasadzie §. 253 U. C. za marnotrawcę uznany został; w skutek tego ustanowionym został dla niego kurator sądowy w osobie Walentego Jurka wójta z Radoczy, do którego we wszystkich interesach wziętego pod kuratelę sądową Józefa Spisaka, dotyczących udawać się należy.

C. k. sąd powiatowy.

Wadowice 12 czerwca 1872.

(1619 2-3)

Obwieszczenie.

Nr. 21531. W celu zabezpieczenia dostawy sztru dla gościńców lwowsko-jaworowsko-radymniańskiego i stryjsko lwowskiego w okręgu budowniczym lwowskim na trzyletni przeciąg czasu tj. na rok 1873, 1874 i 1875 odbędzie się dnia 4 lipca r. b. o godzinie 12 w południe, w c. k. Starostwie lwowskiem licytacja za pomocą pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1873 wynosić będzie dla gościńca stryjsko lwowskiego w 6, 7 i 1.2/4 8 mil przyz. 2250 w kwocie fiskalnej	22653 zlr. 75 ct.
a dla gościńca lwowsko-radymniańskiego w 9 i 10 mil przyz. 570 w kwocie fiskalnej	4236 zlr. 50 ct.
razem 2820 przyz. w kwocie fiskalnej	26890 zlr. 25 ct. a. w.

O bliższych warunkach licytacji dowiedzieć się można w wymienionem Starostwie w godzinach urzędowych dokąd także oferty na cały trzechletni okres czasu, lub też tylko na rok 1873 zaopatrzone w 50/0 wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale też i literami, przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie złożone według przepisów, lub wniesione po upływie terminu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 13 czerwca 1872.

(1623 2-3)

Edict.

Nr. 1195. Vom f. f. Bezirksgerichte in Brody wird der Fr. Rachel Landau resp. deren Erben durch dieses Edict bekannt gemacht, es habe der Brodyer Israeliten-emeindevorstand unterm 14. Februar 1872 Z. 1195 bei diesem f. f. Bezirksgerichte gegen sie wegen Lösung der ob dem der Brodyer Israelitengemeinde gehörigen Krankenhaus sub Nr. 1115, 1116, 1257, 299 und 8 in Brody seit dem 29. April 1769 haftenden Prämotation der Schuldsumme pr. 1800 fl. ein Gesuch überreicht, und es sei aus dem Grunde weil Bittsteller angibt, daß der Aufenthaltsort der Fr. Rachel Landau resp. deren Erben nicht ausfindig zu machen sei und weil dem Gerichte das Gegentheil nicht bekannt ist, zur Vertretung der letztere auf ihre Gefahr und Kosten der Hr. Advocat Kukucz als Curator aufgestellt worden, mit welchem diese Angelegenheit vorchriftsmäßig verhandelt werden wird der Fr. Rachel Landau resp. deren Erben wird die Warnung erteilt, daß sie entweder den aufgestellten Vertreter über die zweckmäßige Verhandlung dieser Angelegenheit gehörig anzuweisen oder dem Gerichte einen anderen Sachwalter namhaft zu machen haben, widrigens sie die Folgen der Verabjaumung alles dessen sich selbst beizumessen haben würden.

Brody, am 20. Mai 1872.

(1568 2-3)

Obwieszczenie

L. 8625. Z dniem 15. czerwca 1872 zaprowadza się między Stanisławowem a Horodenką poczta osobowa, w skutek tego zamienia się urzęda pocztowe w Tłumaczu i Niezwiskach na urzęda pocztowe ze stacyami.

Przyjmowanie podrózných do tej jazdy, którą pakunki do 40 funtów pojedynczej wagi przesyłane będą, ogranicza się na trzy miejsca.

W razie, gdyby konduktor swoje miejsce odstąpił może być i czwarty podrózný po zapłaceniu kwoty należnej od osoby i mili 48 centów z tem zastrzeżeniem przyjętym, że z tej przyczyny większy przyprząg nie będzie potrzebnym.

Rozkład tej jazdy poda się później do wiadomości.

Od c. k. dyrekcji poczt.

Lwów, dnia 7. czerwca 1872.

Rundmachung.

Nr. 8625. Vom 15ten l. M. angefangen, werben zwischen Stanislau und Horodenka Personenposten eingeführt und aus diesem Anlasse die Postämter in Tlumacz und Niezwiska in Postämter mit Stationen umgestaltet.

Die Aufnahme der Passagiere zu diesen Fahrten, mit welchen Frachten bis zum Einzelgewichte von 40 Pfund befördert werden, wird auf drei Sitze des in Verwendung kommenden Separatwagen beschränkt.

Für den Fall jedoch als der Conductor seinen Sitz in Innern des Wagens abtritt, kann auch ein vierter Reisender gegen Entrichtung der vollen pr. Person und Meile mit 48 kr. festgesetzten Passagiersgebühr unter dem Vorbehalte aufgenommen werden, daß aus diesem Anlasse keine Mehrbelastung notwendig wird.

Die Fahrordnung dieser Personenfahrten wird nachtraglich bekannt gegeben werden

Von der galiz. f. f. Postdirection.

Lemberg, am 7. Juni 1872.

(1585 2-3)

Wezwanie.

Nr. 192. Izba notaryalna w Krakowie wzywa strony interesowane roszczące sobie jakiegokolwiek pretensye do sp. dr. Marcina Strzelbickiego c. k. notaryusza w Krakowie, do dr. Stanisława Strzelbickiego jako zastępcę sp. notaryusza dr. Marcina Strzelbickiego wreszcie do dr. Stanisława Strzelbickiego jako zastępcy notaryusza w Krakowie uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 12 czerwca 1871 l. 10780 ustanowionego, aby pretensye swe z tytułu urzędowania osób tych pochodzące w przeciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego umieszczenia niniejszego wezwania w gazecie lwowskiej do izby notaryalnej w Krakowie na piśmie się zgłosiły, gdyż w razie przeciwnym uwolnienie złożonych kaucyj przez sp. dr. Marcina Strzelbickiego i dr. Stanisława Strzelbickiego z pod dalszej odpowiedzialności zarządzonym będzie.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Kraków dnia 18 maja 1872.

(1602 2-3)

Edykt.

Nr. 196. C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niniejszem edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Pawia Kociołka, Wojciecha Kociołka, Justynę Kociołkową, Salomeę z Kociołków Samlicką, Franciszkę Samlicką, Jana Samlickiego, Katarzynę Samlicką, Józefę z Samlickich Piotrowską, Elżbietę z Kociołków Turek, Zofię z Kociołków Datkową, Katarzynę z Kociołków Osikową i Kaspra Kociołka, iż przeciw tymże pod dniem 15 stycznia 1872 l. 196 Małgorzata z Kociołków Struzik wytoczyła pozew o unieważnienie dekretu dziedzictwa z dnia 14 sierpnia 1845 l. 2045 po Marjannie z Kociołków Jakunowej przez b. magistrat w Bochni wydanego i o wymazanie pozycyi tabularnej l. d. 4 pag. 129 n. 3 haer. zainstalowanej w stanie czynnym realności pod nr. k. 496 424 w Bochni położonej, w skutek czego termin do obrony na dzień 12 sierpnia 1872 o godzinie 10 z rana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto ustanawia się dla nieobecnych na koszt i niebezpieczeństwo tychże kuratorem p. adw. dr. Komar, z którym spór wytoczony według istniejących przepisów sądowych przeprowadzony zostanie.

Upomina się niniejszem pozwanych, aby w oznaczonym czasie albo sami się zgłosili i potrzebne dowody prawne kuratorowi udzieliли, lub wreszcie sami obronę wybrali, i o tem tutejszemu c. k. sądowi powiatowemu donieśli, w ogóle wszelkich do obrony służących prawnych środków użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać musieliby.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 4 kwietnia 1872.

(1603 2-3)

Edykt.

Nr. 1589. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Walentego i Agaty Cachelów przeciw Franciszkowi i Katarzynie Ptakom o zapłacenie resztującej należności 7 zlr. 19 kr. w. a. tudzież należących procentów po 60/0 z przynależnościami w celu ściągania tej wierzytelności dozwolono przymusową sprzedaż gruntu pod 3 korcy wysiewu na „Smiczkim“ zwanego do dłużników należącego w Woli batorskiej pod l. 156 176 położonego, a ciała tabularnego niestanowiącego.

Termin do tej sprzedaży wyznacza się na dzień 2 lipca, 6 sierpnia i 3 września 1872, każdą razą o godzinie 10 przed południem. Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 150 zlr. w. a. Wadyum przez licytantów złożyć się mające 15 zlr. w. a. Reszta warunków licytacji mogą być w tutejszo sądowej registraturze przezejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 10 czerwca 1872.

(1614 2-3)

Edykt.

Nr. 3360. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie, niniejszem obwieszcza, że przedsięwzięcie na zaspokojenie wierzytelności Bencyona Adlera w kwocie 10 zlr. 50 kr. w. a. 2 rubli sr. zpn. przymusową sprzedaż publiczną realności Franciszka Madryna w Jarocinie pod nr. 75 położonej, ciała tabularnego niestanowiącego, na 158 zlr. a. w. oszacowaną w 2 terminach a mianowicie dnia 15 lipca 1872 i dnia 12 sierpnia 1872 zawsze o 10 godz. przed południem. W pierwszym ta realność tylko powyżej lub za cenę szacunkową w drugim i poniżej sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 25 zlr. 80 kr. w. a. Reszta warunków i akta opisania i oszacowania można przezejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Ulanów dnia 30 kwietnia 1872.

E d y k t.

(1575 3—3) Nr. 3190. C. k. sąd powiatowy Kęcki podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi Anny Piątkowej w resztującej kwocie 39 złr. 95 kr. z większej kwoty 40 złr. w. a. pochodzącej, z procentem 60/0 do 20 maja 1869 i kosztami w kwocie 5 złr. 96 kr. w. a. 11 złr. 12 kr. w. a. tudzież niniejsze exekucyi w kwocie 10 złr. 2 kr. w. a. dozwala się publiczną przymusową licytację realności do masy Jana Honika należących, wedle protokołu z dnia 24. marca 1870 l. 1150 zastawniczo opisanych a wedle protokołu z dnia 24. maja 1871 l. 1979 oszacowanych w Bielanach położonych, a mianowicie:

- domu mieszkalnego pod nr. 33 w Bielanach;
- połowy stodołki, przy tym domu leżącej;
- piwnicy murowanej;
- placu pod domem, stodołę z podwórzem;
- ogródka 33 sążni długości, a 10 sążni szerokiego, która w trzech terminach tj. dnia 12 sierpnia 1872, dnia 9 września 1872 i dnia 7 października 1872 o 9 godzinie z rana każdym razem w c. k. sądzie powiatowym w Kętach odbywać się.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 253 złr. 20 kr. w. a.

Realności powyższe będą na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, na trzecim terminie zaś także poniżej takowej sprzedanemi.

Akt opisania, oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie, zaś wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Białym.

Wierzycieli wiadomych uwiadamia się o niniejszej licytacji do rąk własnych, zaś nieznanymi i tych wierzycieli którymby rezolucya niniejsza wcześniej została wręczoną, lub którzyby później nabyli praw zastawu do rąk kuratora Franciszka Dziubka w Bielanach i przez niniejszy edykt.

Kęty, dnia 31. stycznia 1872.

(1577 3—3) Obwieszczenie.

Nr. 2098. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Cyryla Korytyńskiego przeciw Stefanowi Neszwednik pto. 55 złr. w. a. przymusowa sprzedaż realności w Zawalu pod nr. kon. 43 położonej dnia 30 lipca 1872 i 27 sierpnia 1872 a w razie nieudania się 24 września 1872, każdą razą o 9 godzinie z rana w tutejszym sądzie się odbędzie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądownego oszacowania 310 złr. w. a. i kaźden chęć kupienia mający winien jest 100/0 takowej t. j. 31 złr. w. a. do rąk komisji licytującej jako wadium złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacji mają być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Od c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 8. maja 1872.

(1578 3—3) E d y k t.

Nr. 752. C. k. sąd powiatowy w Skolem czyni niniejszym wiadomo że w celu zaspokojenia sumy 11 złr. 22 ct. i kosztów sądowych 7 złr. 20 ct. wywalczonych przez spadkobierców Franciszka Gardolińskiego przeciw Pawłowi Krawczuk sprzedaż przymusowa leżącej ostatniemu realności gruntowej pod l. 47/107 w Synowudzku niższem położonej, korpusu tabularnego niestanowiącej w terminach 6. sierpnia 1872 a ewentualnie 20. sierpnia i 3. września 1872 pod następującymi warunkami przedsięwziętą zostanie:

1. Za cenę wywołania bierze się wartość szacunkowa owej realności czyli kwota 867 złr.

2. Chęć kupienia mający jest obowiązany złożyć 100/0 ceny wywołalnej czyli 86 złr. 70 ct. jako wadium w gotówce lub w papierach długu państwa, lub w listach zastawnych galicyjskich podług kursu ostatniego gazety lwowskiej, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności w nominalnej wartości przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej. Po skończeniu licytacji owe wadium wliczy się kupicielowi do ceny kupna innym zaś licytantom natychmiast zwrócone będzie.

3. Kupiciel obowiązany jest złożyć pierwszą połowę ceny kupna w liczywszy w nią wadium w gotówce złożone zaraz po ukończeniu licytacji drugą zaś połowę w 14. dniach po doręczeniu rezolucyi sądowej przyjmującej do wiadomości akt licytacyjny a to do depozytu sądowego w Skolem.

Po uiszczeniu pierwszej połowy ceny kupna oddane będzie wadium nie w gotówce złożone kupicielowi. Wreszcie gdyby egzekucję prowadzący spadkobiercy sp. Franciszka Gardolińskiego nabyli ową realność to przysłuza im prawo kompensacyi ceny kupna z ich wierzytelnością tak, iż po wrachowaniu złożonego wadium, tylko nadwyżką złożą do depozytu sądowego.

4. Jeżeli kupiciel wykaże się że złożył całą cenę kupna na ten czas otrzyma dekret przyznania własności nabytej realności i zostanie na swój koszt w prowadzonym w fizyczne posiadanie tejże.

5. Takę za przeniesienie własności zapłaci kupiciel od siebie.

6. Do tej licytacji rozpisują się trzy termina na 6 i 20. sierpnia a ewentualnie na 3. września 1872 każdą razą przedpołudniem w zwykłych godzinach urzędowych. Jeżeliby ową realność z pn. w pierwszym lub drugim, terminie w nominalnej szacunkowej wartości niemogła być sprzedana, to na trzecim terminie nawet poniżej wartości szacunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

7. Jeśliby kupiciel nie dotrzymał ściśle każdego punktu niniejszych warunków licytacyjnych na ten czas na żądanie masy egzekucję prowadzącego Franciszka

Gardolińskiego rozpisze się relicytacja owej realności kosztem i ze stratą kupiciela tak iż ta realność w jednym terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie, zadatek zaś lub w razie uiszczenia częściowej spłaty ceny kupna ta częściowa spłata w każdym razie przepada.

8. Względem podatków zaległych na tej realności sprzedać się mającej, odsyła się licytantów do c. k. urzędu poborowego.

9. Gdyby kupiciel nie mieszkał na miejscu tutejszego c. k. Sądu to obowiązany jest oznajmić pełnomocnika swego tu w Stryju zamieszkałego do odbierania wszelkich tej sprawy dotyczących się rezolucyi, i złożyć plenipotencję dla tegoż komisji licytacyjnej inaczej wszelkie odnośne rezolucye dla tegoż afiszowane będą w lokalu sądu tutejszego z tymże samym skutkiem prawnym jak gdyby wręczone były do rąk własnych kupiciela.

C. k. sąd powiatowy.

Skole, dnia 1. czerwca 1872.

(1597 3—3) E d y k t.

L. 9273. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Emila Łobeskiego, Marcelego Łobeskiego i masę nieobjętą po s. p. Eugenii Kowalewskiej a względnie niewiadomych spadkobierców tejże, że przeciw nim i innym Floryan Nowacki o zniesienie współwłasności dóbr Marcówka, sprzedaż tychże dóbr i rozdział ceny kupna między współwłaścicieli wniósł pozew, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy zadekretował takowy wyznaczony termin do rozprawy na dzień 7. sierpnia 1872 o godzinie 10. zrana.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych wy mienionych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 14. maja 1872.

(1616 3—3) Obwieszczenie

Nr. 1045. C. k. sąd powiatowy w Rozniewie zawiadamia chęć kupienia mających, że na odezwe sądu obwodowego samborskiego z dnia 20 lutego 1872 do l. 1456 ku ściąganiu sumy wekslowej 200 złr. w. a. zpn. wywalczonej przez Józefa Kruszelnickiego sprzedawca się będzie realność dłużnika masy leżącej Dawida Löw w Rozniewie pod l. k. 175 położona ciała tabularnego nie stanowiąca w dniach 28 czerwca 1872 o godzinie 10 rano za cenę szacunkową 700 złr. w. a. lub wyżej a w dniu 19 lipca i 19 sierpnia 1872 o godzinie 10 rano i niżej takowej.

Akt opisania i ocenienia tudzież dalsze warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze. Z c. k. sądu powiatowego.

Rozniewa, dnia 22. marca 1872.

(1620 3—3) Obwieszczenie.

L. 2600. W Lisku otworzono telegraficzną stację z ograniczoną służbą dzienną dla ogólnego użytku.

Z c. k. dyrekcji telegrafów.

We Lwowie, dnia 13. czerwca 1872.

(1621 3—3) Obwieszczenie.

L. 2625. W Gwoźdźcu otworzono stację telegraficzną z ograniczoną służbą dzienną dla powszechnego użytku.

C. k. dyrekcja telegrafów.

We Lwowie, dnia 15. czerwca 1872.

(1629 3—3) Ogłoszenie konkursu.

L. 4362. Pr. Celem obsadzenia posad komisarzy powiatowych i koncepcistów Namiestnictwa z płacą rocznych 800 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs do 1. lipca 1872.

Ubiegający się winni swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi, odbytych nauk prawnych i złożonego egzaminu praktyczno-politycznego wnieść w drodze właściwej do c. k. prezydium Namiestnictwa.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 17. czerwca 1872.

(1584 3—3) E d y k t.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości bezpośredniej skarbowej 1032 złr. w. a. za nieletniemi dziećmi Julii Westwalewiczowej zalegającej wraz z 50/0 odsetkami zwłoki od 23. sierpnia 1867 r. i kosztami 10 złr. 17 kr. w. a. odbędzie się w skutek uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z d. 23. kwietnia 1872 l. 2733 w biurze podpisanego notaryusza pod l. 150 dz. I. w Krakowie w 3 terminach a mianowicie dnia 24. czerwca, 8. i 22. lipca 1872, każdą razą o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacyjna sprzedaż sumy 13500 złr. w. a. w stanie biernym realności pod l. 257 dz. VIII 109/10 gm. VI. w Krakowie na rzecz małoletnich dzieci Julii Westwalewiczowej, z zastrzeżeniem dla tejże prawa pobierania procentów od tej sumy zainstabulowanej.

Cenę wywołania stanowi wartość nominalna 13500 złr. w. a. poniżej której suma ta na 1. i 2. terminie sprzedana być nie może, na 3. zaś terminie nawet niżej ceny wywołania, lecz tylko za lub wyżej kwoty 2000 złr. w. a. sprzedaną będzie.

Chęć kupna mający obowiązany będzie złożyć

jako wadium kwotę 1350 złr. w. a. gotówką lub w obligacjach podług ostatniego kursu wiedeńskiego.

Resztę warunków przejrzeć można w kancelaryi podpisanego komisarza sądowego.

Kraków, dnia 8. czerwca 1872.

Roman Goebel

C. k. notaryusz jako komisarz sądowy.

(1590 3—3) E d i k t.

Nr. 6836. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Tarnopol wird hiemit dem Aufenthaltsorte nach unbefannten Hr. William Wyndham bekannt gegeben, es habe Jakob Menkos gegen denselben unterm 17. Jänner 1872 3. 287 die Zahlungsaufgabe auf Zahlung von 2000 fl. öst. Währ. f. N. G. erwirkt, welche dem für denselben unter Einem bestellten Curator h. o. Advocaten Hrn. Dr. Zywicki zugestellt wird.

Dessen Hr. William Wyndham mit der Aufforderung verständigt wird — diese seine Rechtsvertreter von seinem Aufenthalte Nachricht zu geben, wie auch die nöthige Information und sonstiger Behelfe zur Vertheidigung zu ertheilen, widrigens er die üblen Folgen sich selbst zuschreiben haben wird.

Tarnopol, 5. Juni 1872.

(1559 3—3) Grundmachung.

Nr. 4246. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird kundgemacht, daß zur Befriedigung der Forderung des Hrn. Dr. Beer, Cessionärs des Herrn Paul Wigock gegen Anton Czopek resp. dessen liegende Masse pr. 17 fl. 30 kr. W. B. oder 7 fl. 35 kr. öst. Währ. sammt 4 Pct. Zinsen seit 11ten November 1853, den Gerichts- und Executionskosten 1 fl. 53 kr., 3 fl. 58 fr. und den weiteren Executionskosten sowie den gegenwärtigen Executionskosten pr. 24 fl. 33 fr. öst. W. die executive Feilbietung der dem Anton Czopek gehörigen, in Kenty gelegenen Realitätenhälfte Nr. 180 alt 292 neu der Hälfte des Hauses Nr. 395 alt 412 neu und 396 alt 420 neu bewilligt und solche hiergerichts in drei Terminen, d. i. am 30. August 1872, am 27. September 1872 und am 21. October 1872, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswert der obigen Realitätenhälfte im Betrage pr. 156 fl. 20 kr. öst. W. und wird diese Realitätenhälfte an beiden ersten Terminen nicht unter dem obigen Schätzungswert, am dritten hingegen nicht unter dem Betrage verhypothecirten Forderungen veräußert werden.

Jeder Licitant hat vor der Feilbietung ein Badium von 10 Pct. des Ausrufspreises im runden Betrage pr. 16 fl. öst. W. im Baaren, in Staatsschuldverschreibungen oder den Pfandbriefen der galizischen Boden-Creditanstalt sammt Coupons und Talons u. z. die Wertpapiere nach dem aus dem letzten Zeitungsblatte ersichtlichen Wiener Tagescourse zu Handen der Licitationscommission zu erlegen.

Der Schätzungsact und Grundbuchauszug, dann die Feilbietungsbedingungen können hiergerichts, der Ausrufs der Grundlastungs-schuldigkeiten und z. teurer beim k. k. Steueramte in Biala eingesehen werden.

Die bekannten Gläubiger werden zu eigenen Händen, die Unbekannten und Gene, welchen der Feilbietungsbescheid nicht rechtzeitig eingehändigt werden konnte, oder welche nach dem 22. August 1871 an die Gewähr der obigen Realität kommen sollten, durch den Hrn. Advocaten und Curator Dr. Chrzanowski und durch das Edict verständigt, so wie Hr. Catharina Czopek 2do voto Mleczkova zur Wahrung ihrer Rechte.

Kenty, 21. März 1872.

(1581 2—3) E d i k t.

Nr. 58915. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird der dem Wohnorte nach unbefannten Frau Josefa Gräfin Skorupka bekannt gegeben, daß für dieselbe in der Angelegenheit des Salomon Wortsmanu wegen Pränotirung der aus dem durch die Frau Josefa Gräfin Skorupka acceptirten Wechsel ddo. Krakau 14ten März 1868 herrührenden Summe pr. 400 fl. öst. Währ. im Lastenstande der Güter Niedzwida der Hr. Advocat Dr. Semilski mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Markowski zum Curator bestellt und demselben der für die Frau Josefa Gräfin Skorupka ergangenen h. g. Tabularbescheid vom 17. Juli 1869 3. 3. 31847 zugefertigt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 23. December 1871.

(1589 2—3) E d y k t.

L. 9006. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Reile Taubenblatt z życia i miejsca pobytu niewiadomą, a w razie śmierci, jej niewiadomych spadkobierców, że przeciw niej Lazar Löbl Horowitz w dniu 6go maja 1872 l. 9006 o uznaniu powodu właścicielom realności Nr. 24 Gm. XI wniósł pozew, w załatwieniu którego c. k. sąd krajowy wydał uchwałę z dnia 23. maja 1872 l. 9006 wyznaczyl termin do rozprawy na dzień 7. sierpnia 1872 o godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Reili Taubenblatowej jest niewiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanej Reili Taubenblatowej na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego p. adw. Dra. Korczyńskiego z substytucją p. adwokata Dra. Wilkosza kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej aby w wyz. oznaczonym czasie albo sama stanęła lub potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 23. maja 1872.